

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES
GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

lundi

10-07-2006

Après-midi

maandag

10-07-2006

Namiddag

cdH	<i>centre démocrate Humaniste</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
ECOLO	<i>Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
N-VA	<i>Nieuw-Vlaamse Alliantie</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
sp.a-spirit	<i>Socialistische Partij Anders – Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht</i>
Vlaams Belang	<i>Vlaams Belang</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>

<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>		<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>	
DOC 51 0000/000	<i>Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>	DOC 51 0000/000	<i>Parlementair stuk van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>
QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>	QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>
CRIV	<i>version provisoire du Compte Rendu Intégral (couverture verte)</i>	CRIV	<i>voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)</i>
CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (couverture bleue)</i>	CRABV	<i>Beknopt Verslag (blauwe kaft)</i>
CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions ; les annexes se trouvent dans une brochure séparée (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)</i>	CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken; de bijlagen zijn in een aparte brochure opgenomen (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)</i>
PLEN	<i>séance plénière</i>	PLEN	<i>Plenum</i>
COM	<i>réunion de commission</i>	COM	<i>Commissievergadering</i>
MOT	<i>motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</i>	MOT	<i>moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</i>

<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>	<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>
<i>Commandes :</i>	<i>Bestellingen :</i>
<i>Place de la Nation 2</i>	<i>Natieplein 2</i>
<i>1008 Bruxelles</i>	<i>1008 Brussel</i>
<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.laChambre.be</i>	<i>www.deKamer.be</i>
<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>	<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>

SOMMAIRE

Question de Mme Valérie Déom au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la présence policière à la gare du Midi" (n° 12136) 1

Orateurs: **Valérie Déom, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de M. Servais Verherstraeten au premier ministre sur "les marchés publics" (n° 11620) 3

Orateurs: **Servais Verherstraeten, Christian Dupont**, ministre de la Fonction publique, de l'Intégration sociale, de la Politique des grandes villes, de l'Égalité des chances

Question de M. Jef Van den Bergh au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le contrôle de l'interdiction d'installer des détecteurs de radars à bord des véhicules automobiles" (n° 12171) 6

Orateurs: **Jef Van den Bergh, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Interpellation de M. Francis Van den Eynde au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la politique de visa pour le moins curieuse de l'Office des étrangers" (n° 894) 7

Orateurs: **Francis Van den Eynde, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Motions 11

Question de Mme Talbia Belhouari au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "des centres d'enregistrement communs pour les demandes de visa Schengen" (n° 12254) 12

Orateurs: **Talbia Belhouari, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Question de Mme Véronique Ghene au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le Carrefour d'information d'arrondissement de Nivelles" (n° 12260) 13

Orateurs: **Véronique Ghene, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Questions jointes de 16
- M. Patrick De Groote au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la situation linguistique au sein de la police bruxelloise" (n° 12292) 16

- M. Bart Laeremans au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la connaissance des langues au sein de la police bruxelloise" 16

INHOUD

Vraag van mevrouw Valérie Déom aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aanwezigheid van de politie in het Zuidstation" (nr. 12136) 1

Sprekers: **Valérie Déom, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de eerste minister over "de overheidsopdrachten" (nr. 11620) 3

Sprekers: **Servais Verherstraeten, Christian Dupont**, minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen

Vraag van de heer Jef Van den Bergh aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de handhaving van het verbod tot de installatie van radardetectoren in motorvoertuigen" (nr. 12171) 6

Sprekers: **Jef Van den Bergh, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Interpellatie van de heer Francis Van den Eynde tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de merkwaardige visapolitiek van de dienst Vreemdelingenzaken" (nr. 894) 7

Sprekers: **Francis Van den Eynde, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Moties 11

Vraag van mevrouw Talbia Belhouari aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "gemeenschappelijke registratiecentra voor de aanvragen voor een Schengen-visum" (nr. 12254) 12

Sprekers: **Talbia Belhouari, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van mevrouw Véronique Ghene aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het arrondissementeel informatiekruispunt van Nijvel" (nr. 12260) 13

Sprekers: **Véronique Ghene, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Samengevoegde vragen van 16
- de heer Patrick De Groote aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de taalsituatie bij de Brusselse politie" (nr. 12292) 16

- de heer Bart Laeremans aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de taalkennis bij de Brusselse politie" (nr. 12344) 16

(n° 12344)

Orateurs: **Patrick De Groote, Bart Laeremans, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Sprekers: **Patrick De Groote, Bart Laeremans, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

Question de M. Joseph Arens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la présence d'officiers et de cadres moyens au sein des cadres opérationnels" (n° 12324) 19

Orateurs: **Joseph Arens, Patrick Dewael**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur

Vraag van de heer Joseph Arens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aanwezigheid van officieren en personeel van het middenkader bij het operationeel kader" (nr. 12324) 19

Sprekers: **Joseph Arens, Patrick Dewael**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken

COMMISSION DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

LUNDI 10 JUILLET 2006

Après-midi

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

MAANDAG 10 JULI 2006

Namiddag

La séance est ouverte à 14.16 heures par M. André Frédéric, président.
De vergadering wordt geopend om 14.16 uur door de heer André Frédéric, voorzitter.

01 Question de Mme Valérie Déom au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la présence policière à la gare du Midi" (n° 12136)

01 Vraag van mevrouw Valérie Déom aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aanwezigheid van de politie in het Zuidstation" (nr. 12136)

01.01 Valérie Déom (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, dans le contexte de l'agression subie par Joe Van Holsbeek dans une gare de notre pays, je m'interroge sur la sécurité dans la plus grande gare de Bruxelles: la gare du Midi.

La gare du Midi n'est pas seulement la plus fréquentée de Bruxelles, c'est également la plus fréquentée par les Européens qui doivent se sentir en sécurité chez nous tout comme nos ressortissants.

Il m'a été rapporté qu'il n'existerait pas ou pas encore de commissariat dans la gare du Midi. Qu'en est-il? Quels sont les moyens mis à la disposition du public afin d'obtenir du secours? Des agents de police ou d'autres agents exercent-ils des patrouilles dans cette gare?

En effet, la gare du Midi est aussi une station de la STIB. Quatre services de sécurité seraient donc compétents: la police des chemins de fer (Securail), la police fédérale du métro, le service de sécurité de la STIB ainsi que la police de la zone locale du Midi. Comment la coordination entre ces différents services se réalise-t-elle?

01.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, chère collègue, premièrement, la police fédérale des chemins de fer (SPC) assure la fonction d'accueil dans la gare de Bruxelles-Midi, un accueil assuré sept jours sur sept de 6 à 22 heures.

De plus, le poste SPC Centre, ouvert 24 heures sur 24, se trouve depuis peu dans des locaux situés sous les voies de la gare de Bruxelles-Midi.

Deuxièmement, des équipes de la police fédérale SPC sont présentes dans la gare soit à l'accueil, soit au poste SPC Centre, soit en patrouille dans la gare. Ensuite, il existe un protocole entre le SPC et

01.01 Valérie Déom (PS): Naar aanleiding van de daad van agressie waarvan Joe Van Holsbeek het slachtoffer werd, vraag ik me af hoe het staat met de veiligheid in Brussel-Zuid, het drukst bezochte station van ons land. Klopt het dat in dat station geen commissariaat is? Op welke manier kunnen reizigers om hulp vragen? Wordt er gepatrouilleerd? Hoe wordt de coördinatie tussen de verschillende voor het Zuidstation bevoegde veiligheidsdiensten (spoorwepolitie, Securail, federale metropolitie en veiligheidsdienst van de MIVB) verzekerd?

01.02 Minister Patrick Dewael: De spoorwepolitie (SPC) verzekert de opvang in het Zuidstation, zeven dagen op zeven, van 6 tot 22 uur. Bovendien bevinden de lokalen van de SPC-brigade Centrum, die 24 uur op 24 open is, zich in lokalen onder de stationssporen. Verschillende brigades (Centrum, Metro en Eurostar) van de spoorwepolitie patrouilleren in het station. De

la zone de police Midi qui stipule que la police locale oriente ses équipes dans les environs de la gare et, si nécessaire, assiste la SPC lors d'interventions dans la gare.

Troisièmement, la police des chemins de fer SPC organise des patrouilles dans la gare de Bruxelles-Midi avec des équipes des différents postes Centre, Métro et Eurostar.

Les personnes ayant besoin d'un secours policier peuvent également s'adresser aux membres de la police Securail de la SNCB, qui patrouillent dans la gare, ainsi qu'aux entreprises de gardiennage engagées par les magasins situés dans la gare de Bruxelles-Midi.

Quatrièmement, la SPC Bruxelles comprend aussi bien le poste Centre, le poste Eurostar que le poste Métro. La coordination opérationnelle entre ces différents postes s'effectue à partir du nouveau centre de commandement RAMCO. Des protocoles d'accord entre la SPC et la police locale ainsi qu'avec les services de sécurité ont été conclus et stipulent la répartition des tâches et la collaboration entre ces différents services.

01.03 Valérie Déom (PS): Monsieur le président, je remercie M. le ministre pour sa réponse.

De manière plus générale, mon excellent collègue Jean-Claude Maene interrogeait, il n'y a pas longtemps, le secrétaire d'État aux Entreprises publiques, M. Tuybens, sur la diminution annoncée du personnel de sécurité dans les gares. Le secrétaire d'État l'a rassuré en indiquant qu'aucune diminution du personnel n'était prévue, bien au contraire, et qu'une nouvelle structure de sécurité et une meilleure coopération avec les services de police seraient mises en place. Toutefois, il n'a pas pu nous communiquer de détails car il estimait qu'il était simplement le ministre de tutelle de Securail et non pas le ministre de tutelle des services de police.

Monsieur le ministre, vous est-il possible de nous en dire plus sur cette coopération en matière de sécurité dans les gares? Est-elle en train de se mettre en place?

01.04 Patrick Dewael, ministre: Je ne peux pas parler au nom du secrétaire d'État mais il n'est pas question de diminuer les effectifs de Securail. Le législateur fédéral offre la possibilité d'organiser, au sein des sociétés de transports publics, des services de sécurité propres. La STIB et la SNCB le font déjà; quant à De Lijn, elle va le faire dans les mois à venir. De plus, nous avons l'intention de renforcer la présence policière existante. Il s'agit d'une action complémentaire.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

Le **président:** Monsieur le ministre de l'Emploi, je suis désolé mais on m'informe du fait que M. Tommelein ne nous rejoindra pas cet après-midi. Vous êtes donc déjà en congé.

Pour respecter l'ordre du jour, je vais demander au ministre Dupont de répondre à la question n° 11620 de M. Verherstraeten.

operationele coördinatie tussen die brigades gebeurt vanuit het nieuwe RAMCO-commando-center. De lokale politie is eveneens in de omgeving aanwezig en kan de federale spoorwegpolitie in het station bijstaan. Wie politiehulp nodig heeft, kan zich bovendien wenden tot de Securail-patrouilles van de NMBS en de bewakingsdiensten van de winkels in het station.

In protocolakkoorden is vastgelegd hoe de taken worden verdeeld en hoe de samenwerking tussen de spoorwegpolitie, de lokale politie en de veiligheidsdiensten verloopt.

01.03 Valérie Déom (PS): In antwoord op een vraag van de heer Jean-Claude Maene, bevestigde staatssecretaris voor Overheidsbedrijven Tuybens dat in geen enkele afslankingsoperatie voor het veiligheidspersoneel in de stations is voorzien en dat een nieuwe veiligheidsstructuur en een betere samenwerking met de politiediensten zouden worden opgezet. Kan u meer toelichtingen verstrekken over die samenwerking en over het opzetten ervan?

01.04 Minister Patrick Dewael: De MIVB en de NMBS beschikken over hun eigen veiligheidsdienst. Dat is toegestaan door de federale wetgever. De Lijn zal de komende maanden een eigen veiligheidsdienst op poten zetten. Daarnaast willen wij, ter aanvulling, zelf ook meer politieagenten inzetten.

Monsieur le ministre de l'Intérieur, vous êtes en récréation pendant cinq minutes!

02 Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de eerste minister over "de overheidsopdrachten" (nr. 11620)

02 Question de M. Servais Verherstraeten au premier ministre sur "les marchés publics" (n° 11620)

02.01 Servais Verherstraeten (CD&V): Mijnheer de minister, in het koninklijk besluit van 12 januari 2006 tot indiening van nieuwe modellen van aankondiging en tot wijziging van drie koninklijke besluiten tot uitvoering van de wet van 24 december 1993 inzake de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, bepaalt artikel 15 het volgende. Ik citeer: "Voor de datum van de officiële bekendmaking mag de informatie van de aankondiging door niemand op individuele wijze aan geïnteresseerde personen worden verstrekt."

Uiteraard is de ratio legis niemand voordeel te verschaffen door bepaalde geïnteresseerde inschrijvers meer tijd te geven hun dossier voor te bereiden.

Volgens mij wordt met de officiële bekendmaking nog steeds het Bulletin der Aanbestedingen bedoeld. Concreet komt het er dus op neer dat iemand de gegevens van de aanbestedingsberichten mag vrijgeven alvorens het bericht in het Bulletin der Aanbestedingen wordt gepubliceerd. De periodiciteit van het BDA werd daarvoor zelfs veranderd, te weten van wekelijks naar dagelijks.

Wij hebben vastgesteld – mijn vraag dateert van begin mei, mijnheer de minister – dat de federale overheid haar eigen wetgeving niet respecteert. Zo zijn bepaalde aanbestedingsberichten beschikbaar op de website www.jepp.be en via mailing via een @po.be-adres, enkele dagen voor de officiële bekendmaking door het Belgisch Staatsblad via het Bulletin der Aanbestedingen.

Vandaar dat ik enkele concrete vragen heb, mijnheer de minister. Bent u op de hoogte van die overtreding door de federale overheid op de wetgeving op de overheidsopdrachten? Welke maatregelen zult u nemen? En op welke termijn kan dat probleem opgelost worden? Of is het ondertussen opgelost? Kunt u mij bovendien bevestigen dat het Bulletin der Aanbestedingen het enige kanaal is voor de officiële bekendmaking zoals bepaald in bovenvermeld artikel 15, dat ik daarnet heb geciteerd?

Indien er echter andere officiële kanalen van toepassing zijn op artikel 15, kunt u mij daarvoor dan een lijst bezorgen, zowel van deze op het federale als op het niet-federale niveau, met verwijzing naar de wettelijke basis daarvoor?

Mogen anderen – ik denk aan overheden maar ook aan privé-ondernemingen – die op dezelfde wijze werken als bijvoorbeeld JEPP, ondertussen bepaalde gegevens ook al voor de officiële bekendmaking door het BDA vrijgeven?

Ten slotte, mijnheer de minister, lopen de aanbestedingprocedures die opgestart werden en waarvan de gegevens reeds voor de officiële publicatie door het BDA verspreid werden het risico geannuleerd te worden wegens procedurefouten?

02.01 Servais Verherstraeten (CD&V): Aux termes de l'article 15 de l'arrêté royal du 12 janvier 2006 relatif aux marchés publics, l'information de l'annonce ne peut être communiquée individuellement aux personnes intéressées avant la date officielle de la publication. Il s'agit d'éviter que nul ne dispose de plus de temps que d'autres pour préparer les dossiers.

La publication officielle des marchés publics doit toujours se faire dans le cadre du Bulletin des adjudications (BDA) qui paraît quotidiennement depuis quelque temps. Aucune information concernant des marchés publics ne peut donc être divulguée avant cette publication.

J'ai constaté, début mai, que certains avis d'adjudication pouvaient déjà être consultés sur le site internet www.jepp.be et qu'ils avaient été distribués par mailing quelques jours avant leur publication au BDA.

Le ministre est-il au courant de cette infraction à la législation sur les marchés publics commise par les autorités fédérales? Quelles mesures seront prises pour résoudre ces problèmes? Le BDA constitue-t-il le seul canal pour la publication des marchés publics? D'autres pouvoirs publics ou entreprises privées peuvent-ils diffuser certaines données avant leur publication au BDA? Les procédures d'adjudication pourraient-elles être annulées en raison de fautes de procédure?

02.02 Minister **Christian Dupont**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Verherstraeten, eerst wens ik een korte toelichting ten gronde te geven om de misverstanden, die blijkbaar zijn ontstaan, in hun juiste context te plaatsen.

Aankondigingberichten – avis de marché in het Frans – worden gepubliceerd in het bulletin der aanbestedingen en in sommige gevallen ook in het Europees publicatieblad van de Europese Unie. In het belang van alle aannemers, dus in de totaliteit van de bedrijfswereld, werd JEPP of joint electronic public procurement in het leven geroepen om op een klantvriendelijkere manier de bedrijfswereld over op komst zijnde overheidsopdrachten te informeren.

In de praktijk gebeurt nu het volgende. Wanneer een federale overheid een aankondigingbericht voor publicatie via JEPP verstuurt, wordt het bericht automatisch naar het bulletin der aanbestedingen en naar het Europees publicatieblad verstuurd of doorgestuurd. De dag nadien staat het bericht op de website van JEPP en wordt een mail gestuurd naar alle bedrijven die zich bij JEPP met een bepaald ondernemingsprofiel hebben ingeschreven.

Mijns inziens gebeurt er hier dus geen overtreding van het kwestieuze artikel 15 van het koninklijk besluit van 12 januari 2006, dat u aanhaalt, precies omdat de JEPP-site vrij toegankelijk is voor alle bedrijven en dat de geautomatiseerde mailing niet gebeurt op individuele basis, maar op basis van voor alle bedrijven geldende, algemene ondernemingsprofielen. Bovendien zijn voornoemde diensten volledig kosteloos en derhalve ook niet discriminerend.

Ook hier functioneert het systeem dus conform de geest van de wet, namelijk het beletten van individuele bevoordeling, met als extra voordeel dat het gratis is.

De bedrijfswereld kent het JEPP-systeem inmiddels steeds beter en apprecieert ook de proactieve houding van de overheid terzake. Mijn administratie heeft voor de bestendige upgradering van het JEPP-systeem regelmatig contact met de beroepsverenigingen van de bedrijfswereld. Tot op heden hebben zij nog nooit opmerkingen geformuleerd over het gehanteerde systeem.

Wat uw eerste vraag betreft, tijdens de werkvergaderingen met betrekking tot de totstandkoming van het bedoelde KB hebben de vertegenwoordigers van de P&O en de eerste minister over de problematiek overlegd. Precies het algemeen geldend karakter van de JEPP-systeem oversteeg het individueel kader van voorkennis, bedoeld in artikel 15.

Ten tweede, ik zal mijn diensten naar aanleiding van uw vraag nogmaals contact laten nemen met de dienst Overheidsopdrachten van de eerste minister, om, bijkomend, uitsluitsel te krijgen.

Ten derde, is het bulletin der aanbestedingen het enig kanaal voor officiële bekendmakingen? Neen, voor overheidsopdrachten, onderworpen aan de Europese bekendmaking is ook de bekendmaking in het publicatieblad van de Europese Unie, PbEU, verplicht. Bovendien kan een aanbestedende overheid ook op vrijwillige basis een overheidsopdracht die niet aan de Europese

02.02 **Christian Dupont**, ministre: Les annonces d'adjudications publiques sont publiées au "Bulletin des Adjudications" (BDA) et dans certains cas également au "Journal Officiel de l'Union européenne" (JOUE). Le "Joint Electronic Public Procurement" (JEPP) a été créé pour informer les entreprises de manière plus conviviale sur les futurs marchés publics.

Lorsque les autorités fédérales envoient une annonce par le biais du JEPP, celle-ci est automatiquement transmise au BDA et au JOUE et figure dès le lendemain sur le site du JEPP. Un courrier électronique est envoyé à toutes les sociétés qui se sont inscrites au service.

Il n'y a pas selon moi infraction à l'article 15 de l'arrêté royal du 12 janvier 2006 étant donné que le site du JEPP est librement accessible et que les courriers ne sont pas envoyés sur une base individuelle. Par ailleurs, ces services sont gratuits et donc pas discriminatoires.

Les entreprises connaissent de mieux en mieux le système JEPP et l'apprécient. Dans le cadre de la mise à jour régulière du système, mon administration est en contact avec les associations professionnelles qui à ce jour n'ont jamais formulé d'objections à propos de ce système.

Lors d'une réunion de travail relative à l'arrêté royal, des représentants du SPF Personnel et Organisation se sont concertés avec des représentants du premier ministre. Il en est ressorti que le caractère général du système JEPP dépasse le caractère individuel de la connaissance préalable visé à l'article 15. Cependant, je reprendrai contact, dans le prolongement de cette question, avec le service des Marchés publics du premier

bekendmaking onderworpen is, via het BDA en het PbEU publiceren.

Ten vierde, wat is de wettelijke basis van de verwijzing? Dat is het PbEU.

Ten vijfde, mogen andere overheden of private ondernemingen die op dezelfde manier werken zoals bijvoorbeeld JEPP, ondertussen bepaalde gegevens voor de officiële bekendmaking in het BDA vrijgeven? Volgens de reglementering mag geen enkele publicatie plaatsvinden voor de datum van verzending van de aankondiging voor de officiële bekendmaking in het PbEU en het BDA.

Het nieuwe artikel 81, sexies, tweede lid, voegt daaraan toe dat voor de datum van de officiële bekendmaking de informatie daaromtrent niet op individuele wijze aan geïnteresseerde personen mag worden versterkt. Die nieuwe bepaling strekt ertoe te vermijden dat bepaalde ondernemingen systematisch voor andere geïnformeerd zouden worden, via een middel dat geen algemene bekendmaking zou inhouden. Het feit dat een aanbestedende overheid op de dag zelf van de verzending dezelfde inlichtingen als in de aankondiging publiceert, bijvoorbeeld op haar website, vormt in dat opzicht geen probleem. Ik verwijs bijvoorbeeld naar artikelen 4 en 12 van het KB van 8 januari 1996.

Wat uw zesde vraag betreft, doordat er niet op individuele wijze informatie wordt verstrekt, kan de gehanteerde werkwijze mijns inziens geen aanleiding tot procedurefouten inhouden. Ook hieromtrent zullen mijn diensten overleg plegen met de dienst Overheidsopdrachten van de eerste minister.

02.03 Servais Verherstraeten (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw zeer uitvoerig antwoord.

Ik heb er alle begrip voor dat men een kanaal als JEPP zo praktisch en modern mogelijk georganiseerd wenst te zien. Alleen denk ik dat wij hier te maken hebben met een probleem van interpretatie. Wat is informatieverstrekking op individuele wijze? Als de informatie via een site of via een collectieve mail naar individuele aannemers gaat, is er dan sprake van informatieverstrekking op individuele wijze? Volgens u is dat niet het geval en ik zal dat niet tegenspreken, maar ik zal het evenmin bevestigen. Het lijkt mij een mogelijkheid van interpretatiediscussie, die eventueel achteraf ook in het kader van aanbesteding en toewijzing wel eens een hoop problemen zou kunnen opleveren. Ik pleit ervoor om die problemen op te lossen en zeker in de toekomst te voorkomen.

Mogelijkerwijze brengt het overleg met de eerste minister meer duidelijkheid op dat vlak en desgevallend kan de wetgeving aangepast worden.

02.04 Minister Christian Dupont: Ik bevestig dat wij op dat gebied niet voorzichtig genoeg kunnen zijn. Wij zullen dat serieus verifiëren. Ik dank u voor deze vraag.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

ministre afin d'obtenir une réponse définitive.

Pour les marchés publics soumis à la publicité européenne, la publication au JOCE est aussi obligatoire. C'est également possible pour d'autres adjudications, sur une base volontaire.

Cette réglementation tend à éviter que certaines entreprises soient systématiquement informées avant d'autres. Le fait qu'un pouvoir adjudicateur publie déjà, le jour de l'envoi et avant la publication du BDA, les mêmes informations sur un site internet, ne constitue aucun problème dans cette optique. De même, ceci ne doit pas donner lieu à des erreurs de procédure.

02.03 Servais Verherstraeten (CD&V): Je comprends parfaitement le souci de voir JEPP organisé de la manière la plus moderne et la plus pratique possible mais la notion de diffusion individuelle d'informations pose un problème d'interprétation. Pour le ministre, un site internet ou l'envoi d'un courrier électronique à des entrepreneurs individuels ne constitue pas une annonce individuelle. Il peut en résulter des discussions sur l'interprétation lors de l'adjudication. Il faut y remédier. Peut-être la concertation avec le premier ministre permettra-t-elle de préciser les choses.

02.04 Christian Dupont, ministre: Nous étudierons sérieusement la question car nous ne saurions être trop prudents.

03 Vraag van de heer Jef Van den Bergh aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de handhaving van het verbod tot de installatie van radardetectoren in motorvoertuigen" (nr. 12171)

03 Question de M. Jef Van den Bergh au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le contrôle de l'interdiction d'installer des détecteurs de radars à bord des véhicules automobiles" (n° 12171)

03.01 **Jef Van den Bergh** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer de minister, de verbeurdverklaring van een BMW X5 door de politierechter van Dendermonde heeft de toestellen, de radardetectoren, volop in de belangstelling gebracht. De verkeerswet verbiedt de installatie daarvan in motorvoertuigen. Jarenlang was er een probleem met de opsporing van die toestellen, maar sinds een tweetal jaren bestaan er daarvoor efficiënte apparaatjes, namelijk de radardetectordetectoren, een wat moeilijk woord dat gemakkelijks halve wordt afgekort tot RDD. In een bepaalde politiezone in de Voorkempen werden die RDD's al met succes uitgetest.

Mobiliteitsminister Landuyt verklaarde onlangs dan ook dat hij aan de politiediensten zou vragen om in die toestellen te investeren met middelen uit het verkeersboetefonds.

Mijnheer de minister, graag zou ik een antwoord krijgen op de volgende vragen.

Werkt de federale politie al actief aan de opsporing van de radardetectoren? Kunt u daarvan een overzicht geven van de voorbije vijf jaren?

Ten tweede, hoeveel dossiers werden er daarbij bezorgd aan het parket in verband met de productie, de invoer, de uitstalling, het te koop aanbieden, de verkoop, de reclame, de montage en de hulp bij de montage van die toestellen? Immers, niet alleen het gebruik van het apparaat in het verkeer is verboden, maar ook de al vermelde commerciële activiteiten in dat verband.

Ten derde, minister Landuyt heeft de intentie uitgesproken dat de politiediensten uitgerust zouden worden met RDD-toestellen, gefinancierd vanuit het verkeersveiligheidsfonds. Wat is de houding van de federale politie daaromtrent? Zal zij ook zulke toestellen aankopen? Zo ja, hoeveel dan wel?

Ten vierde, zullen er verplichte instructies of sterke aanbevelingen gezonden worden naar de lokale zones in verband met de aankoop van dergelijke RDD-toestellen door de lokale politie met middelen uit het verkeersveiligheidsfonds?

03.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, de federale politie heeft natuurlijk oog voor de opsporing van radardetectoren. Tot nu toe beschikt de federale politie echter niet over eigen radardetectordetectoren – inderdaad een zeer moeilijk woord, dus we zullen het vanaf nu over RDD hebben, wat gemakkelijker zal gaan.

De vaststellingen die gedaan worden, gebeuren dus voornamelijk visueel. Ik bedoel daarmee dat de aanwezigheid van het toestel door een controle de visu door de verbaliserende ambtenaar wordt vastgesteld.

03.01 **Jef Van den Bergh** (CD&V): La loi sur la circulation routière interdit d'équiper les véhicules motorisés de détecteurs de radars. Il existe depuis deux ans environ un détecteur de détecteurs de radars (DDR) qui permet de déceler efficacement la présence de ces appareils. Il a été testé avec succès dans un certain nombre de zones de police. M. Landuyt souhaiterait que les services de police investissent dans l'acquisition de DDR des moyens provenant du Fonds des amendes routières.

La police fédérale dépiste-t-elle activement les détecteurs de radars? Le ministre dispose-t-il des chiffres des cinq dernières années? La loi n'interdit pas seulement l'utilisation de ces détecteurs sur la route mais prohibe aussi toute activité commerciale qui y a trait. Combien de dossiers ont été transmis au parquet? La police fédérale va-t-elle faire l'acquisition de DDR? Des instructions ou des recommandations vont-elles être adressées à ce sujet aux zones locales?

03.02 **Patrick Dewael**, ministre: La police fédérale accorde bien évidemment de l'attention à la détection des détecteurs de radars mais ne dispose pas encore de ses propres DDR. Le fonctionnaire verbalisateur est amené à constater la présence de ces appareils lors de contrôles de visu. Par ailleurs, la police fédérale recourt occasionnellement à l'IBPT

Daarnaast doet de federale politie occasioneel een beroep op de diensten van het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie, het BIPT, dat wel over de mogelijkheid tot detectie beschikt. Dat was bijvoorbeeld het geval tijdens de doortocht van de Gumball Race in België. Ik herinner u eraan dat bij die gelegenheid meerdere detectoren in beslag werden genomen.

Ik kan u vandaag geen cijfers geven aangaande het doorgeven van dossiers aan het parket. In dat verband moet ik u verwijzen naar de minister van Justitie.

De federale politie heeft de intentie om met de middelen, die haar via het verkeersveiligheidsfonds ter beschikking worden gesteld, veertig zulke RDD's aan te schaffen.

Deze aankoop toont volgens mij op zich al aan dat in de toekomst een actief opsporingsbeleid naar de toestellen zal worden gevoerd. Nu al is bepaald dat het contract, dat daarvoor zal worden afgesloten, deel zal uitmaken van de gemeenschappelijke aankopen uit het Verkeersveiligheidsfonds 2006. Dit houdt in dat die markt onder dezelfde voorwaarden toegankelijk zal zijn voor de politiezones, die daarvoor eveneens middelen kunnen gebruiken uit hetzelfde Verkeersveiligheidsfonds.

Op de website van de federale politie wordt aangegeven dat de lokale politiezones een financiering kunnen solliciteren voor de aankoop van die toestellen. De federale politie zal nog dit jaar, in overleg met de Vaste Commissie van de Lokale Politie en enkele politiezones, een testproject opzetten. Die test zal lopen van september 2006 tot september 2007.

03.03 Jef Van den Bergh (CD&V): Ik dank de minister voor zijn antwoord.

Het is positief dat er toch dergelijke toestellen worden aangekocht want visueel zal men heel wat van die toestellen missen omdat die meestal verborgen worden ingebouwd. Ik kan het antwoord enkel toejuichen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

04 Interpellatie van de heer Francis Van den Eynde tot de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de merkwaardige visapolitiek van de dienst Vreemdelingenzaken" (nr. 894)

04 Interpellation de M. Francis Van den Eynde au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la politique de visa pour le moins curieuse de l'Office des étrangers" (n° 894)

04.01 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, zoals in mijn aanvraag tot interpellatie stond en zoals u waarschijnlijk ook uit de kranten vernomen hebt, betreft deze interpellatie een goede vijftig dossiers van de dienst Vreemdelingenzaken die, ten gevolge van wat meestal een gunstige wind heet, op mijn bureau terechtgekomen zijn. Die dossiers laten

qui dispose quant à lui de moyens de détection. Ainsi, plusieurs détecteurs ont été saisis lors du passage en Belgique du "Gumball-race". Concernant les chiffres transmis au parquet, je vous renvoie au ministre de la Justice. La police prévoit de consacrer une partie des moyens qu'elle reçoit du Fonds des amendes routières à l'acquisition de quarante DDR, ce qui traduit la volonté de mener une politique de détection active à l'avenir.

Le contrat qui sera conclu à cet effet fera partie des achats communs effectués dans le cadre du Fonds de la sécurité routière 2006. Toutes les zones de police pourront donc disposer de moyens du fonds aux mêmes conditions. Le site internet de la police fédérale indique dès à présent que les zones de police peuvent introduire une demande de financement pour l'achat de DDR. La police fédérale mettra en place, cette année encore, un projet pilote en concertation avec la Commission permanente de la police locale et quelques zones de police. Ce projet couvrira la période de septembre 2006 à septembre 2007.

03.03 Jef Van den Bergh (CD&V): Je me réjouis de l'achat de ces appareils.

04.01 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Une cinquantaine de dossiers de l'Office des étrangers (OE) sont arrivés sur mon bureau. Ils en disent long sur la façon dont l'OE

een toch schril en eigenaardig licht schijnen op de werkwijze voor het toekennen van visa van de dienst Vreemdelingenzaken.

Ik zou hier een paar voorbeelden naar voren willen brengen, voorbeelden van dossiers waarin de ambassade telkens uitvoerig negatief heeft geadviseerd. Het is immers de ambassade in het buitenland, in het land van oorsprong van de visumaanvrager, die het dossier inleidt.

Er is bijvoorbeeld het verhaal van een Turkse vrouw waarvan de ambassade op 19 januari 2005 zegt dat ze een tweede huwelijk aangegaan is. Haar eerste man woont in Duitsland en de huidige in België. De vrouw weet niet wanneer ze haar huidige man heeft ontmoet. Zij vertelt dat ze haar eerste echtgenoot op straat tegengekomen is, verliefd is geworden en getrouwd is. Voilà. Dan heeft ze geprobeerd zich in Duitsland te vestigen. De Duitse regering heeft echter het visum geweigerd wegens schijnhuwelijk. Ze is dan maar gescheiden, in maart 2004, en is vier maand later, in juli 2004 hertrouwd met de man die in België woont. Zij wil dus gezinshereniging in België. Deze man woont, ondanks het feit dat hij gescheiden is, volgens de ambassade nu nog samen met zijn ex-vrouw en hun kind. De vrouw die het visum aanvraagt, weet niets over de man. Haar nieuwe echtgenoot heeft geen huwelijkskleed gekocht, zegt ze, heeft geen trouwfeest georganiseerd en ze weet zelfs niet wie de getuigen waren. De Turkse ambassade zegt haar in het Frans, waarschijnlijk wetend dat er al vaak visa toegekend zijn tegen hun advies in: "Nous espérons que la réponse ne sera pas cette fois "l'intéressée sera suivie une fois arrivée en Belgique mais pour l'instant pas d'éléments"". De ambassade geeft een negatief advies maar het visum wordt verleend.

Een ander dossier gaat over een Marokkaanse vrouw. Op 17 januari van dit jaar deelt de ambassade mee dat ze een aanvraag tot gezinshereniging heeft ingediend op 27 december 2005. Dat doet ze in verband met een huwelijk dat plaatsvond op 8 februari 2005. Haar man verbleef toen in Nederland, maar is nu ingeschreven in Antwerpen sinds 29 juni 2005. De vrouw verklaart dat zij niet weet waarom haar echtgenoot Nederlander is geworden en ze zegt ook dat ze zelfs niet weet waar hij woont. De gezinshereniging werd aanvankelijk ingeleid in Nederland, maar werd daar geweigerd. Ondanks het feit dat ze niet weet waar de man waarmee ze zich wil herenigen woont, krijgt ze toch een visum.

Een laatste voorbeeld is dat van een Turkse man. Zijn Turkse echtgenote is de nicht van zijn vader. De aanvrager zegt aan de ambassade dat hij niet weet wanneer ze elkaar ontmoet hebben. Hij meent zich te herinneren dat het in 2005 was. De man kent zelfs zijn huwelijksdatum niet. Hij geeft niet de indruk zijn echtgenote te kennen. De aanvrager werkt totaal niet mee en weigert op vragen te antwoorden. Wanneer men aandringt, vraagt hij daarmee te stoppen: het huwelijk heeft plaatsgevonden en dat is voldoende. Het is duidelijk volgens de ambassade dat het een schijnhuwelijk is, opgezet om zich te kunnen vestigen in België.

Mijnheer de minister, ik houd het bij die drie voorbeelden, maar heb er nog meer; het was een heel kleine bloemlezing.

Wat ik nog ontdek in de dossiers die mij worden voorgelegd, is dat

octroie les visas. J'ai connaissance de nombreux cas où le dossier soumis par l'ambassade aux autorités du pays d'origine du demandeur du visa a systématiquement fait l'objet d'un avis négatif circonstancié mais donné lieu à la délivrance d'un visa. On observe par ailleurs qu'un grand nombre de responsables politiques – essentiellement wallons – intercèdent auprès de l'OE. Il s'agit de Mme Lizin, des ministres Flahaut et Onkelinx, de Mme Milquet et même du palais royal.

Ainsi, Mme Onkelinx est intervenue en faveur d'une dame congolaise. Dans ce dossier, le Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides (CGRA) avait précisé que lors de l'audition de cette personne, plusieurs questions étaient restées sans réponse. L'intéressée a prétendu être réfugiée politique, alors qu'elle n'a jamais été arrêtée ni emprisonnée. Elle s'est référée à des faits qui ont eu lieu de 1997 à 2000 et a prétendu qu'elle risquait de faire l'objet de poursuites si elle retournait au Congo.

Selon le CGRA, la demande d'asile doit être refusée à l'intéressée étant donné que celle-ci ne constitue pas une véritable réfugiée. Par courrier du 31 mars 2005, Mme Onkelinx demande que le dossier soit suivi et qu'elle en soit informée. Le 26 mai 2005, l'OE informe la ministre qu'à la suite de son courrier, le séjour de la dame congolaise est autorisé pour une durée illimitée.

L'Office des étrangers mène donc une politique plutôt étrange en matière de visas. Le ministre doit insister sur une approche plus sévère tenant davantage compte de l'avis de l'ambassade. Il faut en outre mettre fin à l'ingérence politique. La simple fait de demander à être tenu au courant de l'évolution d'un dossier est ressenti comme une pression par le fonctionnaire.

een vrij groot aantal voornamelijk, maar niet uitsluitend, Waalse politici geregeld tussenkomt bij de dienst Vreemdelingenzaken. Mevrouw Lizin is een specialiste, maar er zijn ook brieven van de heer Flahaut, van mevrouw Onkelinx, van mevrouw Milquet. Kortom, er is daar toch vrij regelmatig een politieke tussenkomst, zelfs van het koninklijk paleis.

Een voorbeeld wil ik toch vernoemen en wel een tussenkomst van mevrouw Onkelinx. Het gaat om een Congolese vrouw, waarvan deze keer niet de ambassade, maar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft meegedeeld dat de dame bij verhoor op verschillende vragen het antwoord schuldig blijft. Zij antwoordt vaak, zeg het Commissariaat-Generaal, met: "Peut-être, je ne sais pas".

Ze beweert een politiek vluchteling te zijn, maar ze is nooit gearresteerd of opgesloten. De feiten waarnaar ze verwijst, dateren van 1997 tot 2000 en liggen ondertussen dus al lang achter de rug. Zij beweert dat zij vervolging riskeert als zij terugkeert naar Congo. Volgens het commissariaat-generaal moet de asielaanvraag worden geweigerd omdat ze geen echte vluchteling is.

Vervolgens kwam er een brief van mevrouw Onkelinx waarin wordt gevraagd het dossier op te volgen en haar hierover te informeren. Die brief dateert van 31 maart 2005. Twee maanden later, op 26 mei, wordt zij op haar wenken bediend want mevrouw Onkelinx krijgt dan een brief van de dienst Vreemdelingenzaken waarin haar wordt medegedeeld dat, naar aanleiding van haar schrijven, het verblijf van de betrokken persoon onbepaald wordt toegelaten. Ik zal het voor de politieke inmenging bij dit voorbeeld houden.

Ik zou uit wat ik u heb voorgelezen toch willen concluderen, mijnheer de minister, dat men op de dienst Vreemdelingenzaken een vrij eigenaardige politiek volgt inzake visumtoekenning. Ik zou dan ook bij u erop willen aandringen dat men strenger zou zijn. Bovendien zou men ook meer rekening moeten houden met de adviezen van de ambassade. Zij zijn meestal de enigen die weten waarover het echt gaat. Ik denk dat hun advies het belangrijkste is in een dossier.

Ik zou u ook willen vragen dat voortaan ervoor zou worden gezorgd dat er geen politieke inmenging meer gebeurt. Zelfs wanneer de betrokken persoon – minister, burgemeester – gewoon vraagt om op de hoogte te worden gehouden, dan wordt dit door een ambtenaar vanzelfsprekend – ik begrijp dat best – ervaren als druk om de zaak te regelen. Dit kan niet langer en dat is ook de reden voor deze interpellatie.

04.02 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, collega's, de strijd tegen de schijnhuwelijken is een van de prioriteiten van de regering. Om dat standpunt te illustreren, kan ik u de volgende elementen meedelen.

Ten eerste, er werd het initiatief genomen om het sluiten van een schijnhuwelijk en zelfs de poging tot het sluiten van een schijnhuwelijk, strafbaar te stellen. Dat initiatief heeft aanleiding gegeven tot de wetgeving van 12 januari van dit jaar.

Ten tweede, om schijnhuwelijken te voorkomen, is ook een goede

04.02 **Patrick Dewael**, ministre: La lutte contre les mariages de complaisance constitue une priorité pour le gouvernement. En vertu de la loi du 12 janvier 2006, la conclusion d'un tel mariage, et même les tentatives en ce sens, sont punissables. La circulaire du 13 septembre 2005 prévoit en outre un système d'échange d'informations entre les officiers de

communicatie een vereiste. In de omzendbrief van 13 december 2005 werd een systeem van informatie-uitwisseling tussen de ambtenaren van de burgerlijke stand en DVZ uitgewerkt.

Ten derde, de ontwerpen tot hervorming van de vreemdelingenwet, die momenteel ter bespreking voorliggen in de Kamer en die we woensdag zullen bespreken in plenaire vergadering, voorzien in een langere controletermijn in het geval van gezinshereniging. Een controletermijn van drie jaar moet toelaten het verblijfsrecht in te trekken als er geen samenwonen is.

De regering nam op één jaar tijd dus in feite drie wetgevende initiatieven die erop gericht zijn schijnhuwelijken te voorkomen of te bestraffen.

Daarnaast worden tijdens de begrotingsdiscussies bijkomende middelen gevraagd om DVZ, die zich bezighoudt met het voorkomen en opsporen van schijnhuwelijken, te versterken.

Ten derde, met tussenkomsten in dossiers van politici, van leden van de koninklijke familie enzovoort, waarnaar u verwijst, wordt door DVZ nooit rekening gehouden. De dossiers waarbij een visum of een verblijfsvergunning wordt gevraagd, worden behandeld overeenkomstig de bepalingen van de wet.

Ten vierde, indien een visum voor gezinshereniging wordt gevraagd en er aanwijzingen zijn dat er een schijnhuwelijk werd gesloten, wordt het advies gevraagd van het parket, alvorens het visum kan worden toegestaan.

Ten vijfde, indien een visumaanvraag vergezeld wordt door een negatief verslag vanwege de ambassade, wordt het dossier met bijzondere aandacht onderzocht. Een visumaanvraag kan niet afgewezen worden op grond van vermoedens of bedenkingen van een ambtenaar. Een beslissing moet altijd gemotiveerd zijn, zowel in feite als in rechte. Als de beslissing gebaseerd was op niet-onderbouwde vermoedens, dan zou dat een rechterlijke toetsing of een toetsing in rechte niet kunnen doorstaan.

Kortom, de visa worden toegekend als de wet erin voorziet dat die moeten worden toegekend. Als er elementen zijn die erop zouden wijzen dat dat niet op die manier verloopt, laat ik dat altijd onmiddellijk onderzoeken door mijn administratie, hetgeen ik gedaan heb naar aanleiding van de berichten die in de pers verschenen zijn.

04.03 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): Mijnheer de minister, ik heb met aandacht geluisterd naar uw antwoord. Uw antwoord is de theorie. De praktijk is anders.

U zegt dat er geen gevolg wordt gegeven aan interventies van politici. In de eerste plaats, ik heb niet de indruk dat die politici dat beseffen. In een aantal dossiers is mevrouw Lizin tussengekomen. Zij is niet de

l'état civil et l'Office des étrangers. Les projets de réforme de la loi sur les étrangers, qui seront examinés mercredi en séance plénière, prévoient un délai de contrôle de trois ans en cas de regroupement familial. Ainsi, le droit de séjour peut être retiré en l'absence d'une véritable cohabitation.

Lors des discussions budgétaires, des moyens supplémentaires sont demandés pour le renforcement de l'Office des étrangers, qui s'efforce de prévenir et de détecter les mariages de complaisance.

L'Office des étrangers ne tient jamais compte des interventions du monde politique, de membres de la famille royale ou d'autres tiers. Lorsqu'une demande de visa ou de permis de séjour est introduite, le dossier est traité conformément à la loi. Si certains éléments indiquent qu'il s'agit d'un mariage de complaisance, l'avis du parquet est sollicité préalablement à la délivrance d'un visa. Si une ambassade formule un avis négatif concernant une demande de visa, le dossier est étudié avec une attention particulière. Toute décision doit être motivée en fait et en droit. Une demande ne peut être refusée en raison des suppositions ou des réserves d'un fonctionnaire. Les suppositions non étayées ne résistent pas au contrôle juridictionnel.

En conclusion: un visa ne peut être délivré que si la loi le permet. Si certains éléments indiquent que ce ne serait pas le cas, je charge toujours immédiatement mon administration d'étudier le dossier, ce qui a également été fait en l'espèce.

04.03 Francis Van den Eynde (Vlaams Belang): La pratique diffère de la théorie dont parle le ministre. J'ai connaissance d'interventions, notamment de la présidente du Sénat, Mme Lizin. J'imagine qu'elle ne prendrait pas

enige die verscheidene malen tussenkomt. Ik geef haar als voorbeeld. Mocht zij weten dat haar interventie geen zin heeft, dan zou ze, mijns inziens, niet telkens de moeite doen om een brief te schrijven.

Ik geef een ander voorbeeld. Ik verwijs naar het voorbeeld dat ik u gegeven heb inzake de interventie van mevrouw Onkelinx die tussenkomt voor iemand waarvan het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zegt dat het geen vluchteling is. Twee maanden later krijgt betrokkene het antwoord dat een permanente verblijfsvergunning is toegestaan.

Mijnheer de minister, laten we mekaar geen Liesbet noemen. De ambtenaar die feestelijk zijn voeten zou vegen aan een brief van een minister in een dossier, moet nog geboren worden. Ik heb alle begrip voor de ambtenaar. Hij staat in een zwakke positie.

De theorie is dat men wel degelijk rekening houdt met de adviezen van de ambassades en dat schijnhuwelijken niet kunnen. U zegt dat uw diensten in de toekomst nog beter kunnen controleren dan dat in het verleden het geval was. Ik heb u een aantal voorbeelden gegeven waaruit blijkt dat de schijnhuwelijken niet alleen plaatsgevonden hebben, maar dat de ambassade zeer duidelijk aantoonde hoe de vork aan de steel zit en er een carrousel bestaat. Toch wordt een visum verleend aan mensen die in hun land van oorsprong getrouwd geweest zijn, scheiden, in ons land trouwen om opnieuw te scheiden en te hertrouwen met hun oorspronkelijk echtgenoot of echtgenote, die naar ons land kan komen in het kader van de gezinshereniging. In een bepaald geval schrijft de dienst Vreemdelingenzaken als commentaar dat het visum wordt toegekend, omdat dat het einde van de carrousel is. Op die manier wordt het visum gegeven als een soort beloning, want vanaf nu zullen ze ermee stoppen.

Mijnheer de minister, dat is niet ernstig werken. De theorie mag dan al prachtig zijn en nog strenger dan hetgeen u hier aankondigt – ze kan immers veel strenger –, als de praktijk niet volgt, helpt het niet.

Moties **Motions**

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Francis Van den Eynde en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellatie van de heer Francis Van den Eynde
en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken,
verzoekt de regering
- de nodige schikkingen te treffen om politieke bemoeienissen in de dossiers van de dienst Vreemdelingenzaken voortaan totaal onmogelijk te maken;
- een grondig onderzoek in te stellen naar de wijze waarop visa door de dienst Vreemdelingenzaken worden toegekend en er bij deze dienst op aan te dringen dat er in de toekomst veel meer rekening zou gehouden worden met het advies van de ambassade die het dossier inleidt.”

Une motion de recommandation a été déposée par M. Francis Van den Eynde et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu l'interpellation de M. Francis Van den Eynde
et la réponse du vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur,
prie le gouvernement

la peine d'écrire des lettres si elle était certaine que c'est en vain. Je viens également d'évoquer une intervention de Mme Onkelinx. Le fonctionnaire qui ne tient pas compte du courrier de ministres n'est pas encore né. Mais je comprends l'attitude des fonctionnaires car ils ne se trouvent pas en position de force.

De nombreux exemples révèlent que des visas ont été accordés à des personnes qui projetaient de conclure un mariage blanc pour lesquels l'ambassade avait démontré qu'il s'agissait d'un carrousel. L'Office des étrangers fait même état d'un cas où un visa a précisément été accordé parce qu'il s'agissait de la fin d'un carrousel. Ce n'est plus sérieux. A quoi bon arrêter des théories sévères si c'est pour ne pas les appliquer?

- de prendre les dispositions nécessaires pour empêcher totalement à l'avenir l'ingérence politique dans les dossiers de l'Office des étrangers;
- d'ouvrir une enquête approfondie sur la manière dont les visas sont octroyés par l'Office des étrangers et d'insister auprès de celui-ci pour qu'il prenne à l'avenir davantage en considération l'avis de l'ambassade qui introduit le dossier."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de dames Talbia Belhouari en Véronique Ghenne en door de heer Éric Libert.

Une motion pure et simple a été déposée par Mmes Talbia Belhouari et Véronique Ghenne et par M. Éric Libert.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

05 Question de Mme Talbia Belhouari au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "des centres d'enregistrement communs pour les demandes de visa Schengen" (n° 12254)

05 Vraag van mevrouw Talbia Belhouari aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "gemeenschappelijke registratiecentra voor de aanvragen voor een Schengen-visum" (nr. 12254)

05.01 Talbia Belhouari (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, la Commission européenne a affiché sa volonté de créer des centres d'enregistrement communs pour les demandes de visas Schengen. Ces centres appelés par la presse "consulats européens" vont avoir des conséquences positives par rapport à la gestion des demandes de visas pour les Etats européens et vont d'ailleurs engendrer des économies en temps et en argent pour les pays qui y participent.

La Commission européenne était invitée à soumettre une proposition concrète aux États membres afin de constituer les centres d'accueil des demandes pour la dernière réunion des ministres de l'Intérieur et de la Justice européens au Luxembourg, réunion qui a eu lieu les 1er et 2 juin derniers.

Dans le cadre de la politique en matière de visa et de séjour de la Belgique, pourriez-vous nous éclairer sur les éléments de la proposition de la Commission européenne concernant cette matière? Quel sera l'impact de cette action sur la politique de délivrance des visas? Pouvons-nous disposer des statistiques sur les différents types de visas délivrés en 2004-2005 et leur répartition? Ont-ils été délivrés plutôt en vue d'un regroupement familial ou à des fins professionnelles ou touristiques?

05.01 Talbia Belhouari (PS): De Europese Commissie wil gemeenschappelijke registratiecentra voor de aanvragen van Schengenvisa oprichten, wat het visumbeheer van de Europese lidstaten positief zou beïnvloeden en voor de deelnemende landen goedkoper zou uitkomen.

Tijdens de vergadering van de Europese ministers van Binnenlandse Zaken en van Justitie die op 1 en 2 juni jongstleden in het Groothertogdom Luxemburg plaatsvond, zou de Commissie een concreet voorstel ter zake aan de lidstaten voorleggen.

Welke elementen bevat het voorstel van de Europese Commissie over dit specifieke punt? Welke gevolgen zal het hebben voor het Belgische visumbeleid? Kunnen we beschikken over statistieken betreffende de diverse soorten visa die in 2004 en 2005 werden afgeleverd – opgesplitst naar gelang het over gezinshereniging, beroepsdoeleinden of toerisme gaat?

05.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, chère collègue, la proposition de la Commission européenne s'inscrit dans le cadre du programme de La Haye qui a invité la Commission à

05.02 Minister Patrick Dewael: De Europese informatieregeling betreffende de visa voor kort

présenter une proposition relative à la création de centres communs de réception des demandes de visa, ceci en synergie avec la mise en place du VIS (système européen d'information sur les visas de court séjour).

Je vous rappelle que la proposition de règlement relative au VIS, présentée par la Commission le 28 décembre 2004, prévoit que les États membres ajoutent des identifiants biométriques aux données du demandeur. Ces données figurent sur la demande de visa ainsi que sur les décisions y relatives, afin de pouvoir procéder à une vérification et à une identification fiables du demandeur.

Cette collecte obligatoire des données biométriques entraînera la comparution obligatoire du demandeur de visa et produira des besoins supplémentaires dans les postes consulaires des États membres. Les centres communs de réception des demandes de visa permettraient d'éviter que tous les consulats des États membres soient équipés du matériel nécessaire au relevé des éléments d'identification biométriques.

Des centres communs présenteraient donc un double avantage: d'une part, le renforcement de la coopération consulaire locale et, d'autre part, la rationalisation et la réalisation d'économies pour les États membres par la mise en commun et le partage de ressources. Par ailleurs, tous les États membres ne sont pas présents dans tous les États tiers dont les citoyens sont soumis au visa.

Dans ce contexte, la mise en place d'une coopération entre les États membres peut gagner en efficacité dans l'intérêt à la fois des États membres et des demandeurs de visa.

En outre, j'attire votre attention sur le fait que la mission des centres communs serait limitée à la réception des demandes de visa et des données biométriques. Le traitement et la délivrance des visas restent de la compétence des États membres. La mise en place de ces centres communs n'aurait aucun impact sur la politique actuelle de délivrance des visas, ni sur la politique d'immigration dans notre pays.

Quant aux statistiques, il existe déjà actuellement des chiffres concernant les différents types de visas délivrés par la Belgique. En 2004, 130.280 visas de type C et 22.525 visas de type D ont été délivrés. En 2005, 132.644 visas de type C et 23.049 visas de type D ont été délivrés.

Il est également possible d'obtenir des chiffres qui prennent en compte le but du séjour (regroupement familial, voyage d'affaires ou touristique, etc.)

05.03 Talbia Belhouari (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

06 Question de Mme Véronique Ghenne au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "le Carrefour d'information d'arrondissement de Nivelles" (n° 12260)

06 Vraag van mevrouw Véronique Ghenne aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "het arrondissementeel informatiekruispunt van Nijvel" (nr. 12260)

verblijf bepaalt dat de staten biometrische identificatiemiddelen aan de gegevens van de aanvragers moeten toevoegen.

Dankzij de oprichting van gemeenschappelijke centra voor de visumaanvragen, zouden niet alle consulaten van de lidstaten met het nodige materieel moeten worden uitgerust, zou de lokale consulaire samenwerking worden versterkt en zouden besparingen mogelijk zijn, aangezien van gemeenschappelijke hulpmiddelen gebruik wordt gemaakt. Daarenboven zou ook het probleem van bepaalde visumplichtige lidstaten die niet over een consulaat beschikken, worden opgelost. Een dergelijke samenwerking is dus zowel in het belang van de lidstaten als van de visumaanvragers.

De opdracht van de gemeenschappelijke centra bestaat enkel in het ontvangen van de visumaanvragen en de biometrische gegevens; de behandeling en de uitreiking van de visa blijven tot de bevoegdheid van de lidstaten behoren. De oprichting van die centra zou dus geen invloed hebben op het emigratiebeleid.

Er bestaan statistieken over de soorten visa die door ons land werden uitgereikt: in 2004 ging het om 130.280 visa van het type C en om 22.525 van het type D, voor 2005 om 132.644 visa van het type C en om 23.049 van het type D. Daarnaast zijn bijvoorbeeld ook gegevens over het doel van het verblijf beschikbaar.

06.01 Véronique Ghenne (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, chaque arrondissement judiciaire est normalement pourvu d'un carrefour d'information d'arrondissement (CIA). Ses missions sont de coordonner et de suivre les enquêtes. Il est prévu que ce service soit conjointement financé par le fédéral et les zones de police.

Ainsi, concernant le CIA de la province du Brabant wallon, le fédéral prend en charge le traitement d'un officier et de 10,5 membres du personnel. Les dix zones de police que compte la province doivent donc assumer le financement d'un second officier et de trois autres membres du personnel.

Or, jusqu'à présent, seules deux des dix zones de police acceptent de financer ce service. Le gouverneur et le procureur du Roi de l'arrondissement tirent donc aujourd'hui la sonnette d'alarme.

Mes questions sont les suivantes.

- Quelle est votre position quant au dysfonctionnement du CIA en Brabant wallon?
- Les zones de police étant en partie responsables du bon fonctionnement des CIA, de quelles possibilités d'action disposez-vous pour inviter et inciter les zones locales de police à remplir leurs obligations en la matière?
- Certains présidents de conseils de police de zones locales concernées par cette affaire dénoncent le système même de participation financière au CIA et arguent que celui-ci n'existe nulle part ailleurs. Qu'en est-il donc dans les autres arrondissements? Comment fonctionne normalement et généralement ce service?

Monsieur le ministre, je vous remercie d'ores et déjà pour votre réponse.

06.02 Patrick Dewael, ministre: Chère collègue, je ne dois pas vous convaincre du rôle-clé des CIA dans l'exploitation et le traitement en général des informations policières. L'article 105bis de la loi sur la police intégrée souligne cette importance et précise deux points: les CIA remplissent leurs missions au profit tant de la police fédérale que de la police locale; la police fédérale et la police locale doivent participer effectivement à leur composition et à leur fonctionnement.

Les zones de police ont été plutôt réticentes à envoyer du personnel vers les CIA. Le niveau fédéral s'est évertué à faire disparaître ces réticences. Tous les frais de fonctionnement du CIA sont supportés par le fédéral. En outre, il a été convenu que le fédéral prendrait à sa charge la rémunération totale de l'officier de la police locale qui doit être présent dans chaque CIA, ainsi que la moitié des indemnités dues aux autres membres des polices locales présents dans les CIA. Par un arrêté royal du 26 mars 2005, j'ai fait en sorte qu'on puisse remplacer dans leur corps d'origine les policiers locaux détachés vers un CIA.

Nonobstant le rôle essentiel du CIA et les incitants, des problèmes d'effectifs se posent encore au sein de certains CIA en raison de la

06.01 Véronique Ghenne (PS): Elk gerechtelijk arrondissement beschikt over een Arrondissementeel Informatiekruispunt (AIK), dat de onderzoeken coördineert en volgt en door de federale overheid en de politiezones dient te worden gefinancierd.

In Waals-Brabant neemt de federale overheid de bezoldiging van een officier en van 10,5 personeelsleden voor haar rekening. De politiezones moeten instaan voor de financiering van de bezoldiging van een tweede officier en drie andere personeelsleden. Tot dusver zijn slechts twee van de tien politiezones bereid die dienst te financieren. De gouverneur en de procureur des Konings van het arrondissement trekken dus aan de alarmbel.

Wat is uw standpunt in verband met de disfunctie van het AIK in Waals-Brabant? Op welke manier zal u de politiezones ertoe aanzetten hun verplichtingen na te komen? Sommige voorzitters van politieraden stellen het systeem aan de kaak en voeren aan dat het elders niet bestaat. Hoe zit het met de andere arrondissementen? Hoe functioneren die diensten?

06.02 Minister Patrick Dewael: De wet betreffende de geïntegreerde politie bepaalt dat zowel de federale als de lokale politie hun steentje moeten bijdragen tot de samenstelling en de werking van de arrondissementele informatiekruispunten.

De politiezones staan niet echt te springen om personeel naar de AIK's te sturen. De federale overheid heeft grote inspanningen geleverd om de zones tot andere gedachten te brengen, maar feit is dat sommige AIK's nog altijd niet kunnen rekenen op hun contingent lokale politieagenten.

In de dwingende richtlijn MFO 6 werden de zones verzocht om

trop faible présence de policiers locaux. La directive contraignante MFO 6 du 9 janvier 2003 relative aux CIA invitait les zones à conclure des protocoles d'accord avec le responsable du CIA de l'arrondissement pour régler cette question. De nombreux protocoles ont été conclus. Selon le dernier rapport de l'organe de contrôle de la banque de données policières, la situation serait en nette amélioration malgré cinq ou six situations problématiques.

Je crois que les autorités administratives ne sont pas encore au courant des immenses services que peut rendre un CIA. Le 26 juin dernier, une action de sensibilisation a été organisée à Nivelles en présence de la presse qui a d'ailleurs bien relayé le message. Alors que les bourgmestres des dix zones de l'arrondissement avaient été invités, un seul était présent. Entre-temps, le CIA ne dispose que d'un seul officier et d'un membre du cadre de base issus de la police locale. Deux autres membres de la police locale devraient encore être désignés mais les zones ne parviennent pas à se mettre d'accord sur leur financement.

Comme la persuasion ne porte pas tous les fruits espérés et que la directive MFO 6 n'est pas assez suivie d'effets, il ne me reste plus qu'à exécuter l'article 105bis de la loi sur la police intégrée. Cet article permet au Roi de déterminer les règles de composition et de fonctionnement des CIA.

A titre de sanction, en cas de non-respect de ces règles, l'article 41 de la loi sur la police intégrée, tel que complété par la loi-programme du 27 décembre 2004 permet de réduire la dotation fédérale octroyée à la zone conformément à des règles à déterminer également par le Roi.

06.03 Véronique Ghenne (PS): Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse.

Toutefois, j'aurais aimé avoir votre avis concernant le fonctionnement du CIA de la province du Brabant wallon et le personnel qui devrait normalement lui être attribué. Comme je l'ai déjà dit, selon les informations dont je dispose, le fédéral devrait prendre en charge le traitement d'un officier et de 10,5 membres du personnel, le second officier et les autres membres devant être pris en charge par l'arrondissement judiciaire, c'est-à-dire par les dix zones de police.

Selon les chefs de zone, le bon fonctionnement de ce CIA ne nécessiterait pas deux officiers comme réclamé; un seul serait suffisant.

Monsieur le ministre, pourriez-vous me communiquer votre position à ce sujet?

06.04 Patrick Dewael, ministre: Je ne veux pas improviser; je vais examiner la situation. Je ne vais pas dire si pour moi cela suffit ou pas. Cela ne fonctionne pas comme cela!

06.05 Véronique Ghenne (PS): Je relirai attentivement votre réponse et je n'hésiterai pas à vous interroger encore sur ce sujet.

protocollen van overeenkomst af te sluiten met de leidinggevende ambtenaar van het AIK. Talrijke protocollen zagen het licht, maar in vijf of zes gevallen blijven er problemen bestaan.

De administratieve overheden lijken nog niet van het nut van de AIK's overtuigd te zijn. In Nijvel werd dan ook een sensibiliseringsactie georganiseerd. Slechts één van de tien betrokken burgemeesters was aanwezig. De zones raken het niet eens over de financiering.

Er rest me dus niets anders dan de vooropgestelde sanctie toe te passen en de federale dotatie voor de zone te verminderen.

06.03 Véronique Ghenne (PS): Met betrekking tot het AIK van Waals-Brabant, neemt de federale overheid de bezoldiging van een officier en 10,5 personeelsleden voor haar rekening; de rest valt ten laste van het gerechtelijk arrondissement, zijnde de tien zones. Volgens de zonechefs volstaat een enkele officier.

06.04 Minister Patrick Dewael: Op dit punt wil ik niet improviseren. Ik kan een advies inwinnen.

06.05 Véronique Ghenne (PS): Ik zal uw antwoord nalezen en zal niet nalaten u opnieuw over dit onderwerp te ondervragen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 **Samengevoegde vragen van**

- de heer Patrick De Groote aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de taalsituatie bij de Brusselse politie" (nr. 12292)
- de heer Bart Laeremans aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de taalkennis bij de Brusselse politie" (nr. 12344)

07 **Questions jointes de**

- M. Patrick De Groote au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la situation linguistique au sein de la police bruxelloise" (n° 12292)
- M. Bart Laeremans au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la connaissance des langues au sein de la police bruxelloise" (n° 12344)

07.01 **Patrick De Groote** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de taalsituatie bij de Brusselse politie kwam als problematiek reeds veelvuldig naar voor, zowel in deze commissie als in plenaire vergadering.

Op 8 maart 2006 diende mevrouw Creyf een interpellatie in die werd behandeld op 29 maart 2006. Toen was het gevraagde statistische materiaal nog niet voorhanden en kon dus niet verstrekt worden. Dit bleef zo bij de behandeling van de interpellaties van mijzelf, van de heer Tant en van de heer Laeremans in de commissie voor de Binnenlandse Zaken op 10 mei 2006. Ten slotte antwoordde u op een vraag van de heer Laeremans op 12 juni 2006 dat de gegevens door de politiezones aan de hand van een vragenlijst tegen 12 juni 2006 zouden worden verstrekt. De diensten hebben met andere woorden meer dan vier weken de tijd gekregen om de antwoorden te verwerken. Dan ben ik nog zeer mild door de vragen van mevrouw Creyf niet mee te rekenen.

Mijnheer de minister, kunt u de resultaten van de vragenlijst aan de betrokken collega's en mijzelf overhandigen en de antwoorden verstrekken op de vragen van menig collega en mijzelf? Wat mij betreft was dat de vraag naar de situatie van de gewezen rijkswachters.

Hoeveel Franstalige en Nederlandstalige gewezen rijkswachters waren er in Brussel, uitgesplitst over de zes zones, wel en niet in orde met hun taalbrevetten op 1 april 2006?

Hoeveel leden van de Brusselse politiediensten werden sinds 1 april 2001 aangeworven die nog steeds in dienst zijn? Hoeveel van hen zijn in het bezit van de nodige en correcte taalbrevetten, uitgesplitst over de zes zones volgens hun taalaanhankelijkheid?

Hoeveel leden van de Brusselse lokale politiediensten – niet alleen gewezen rijkswachters – zijn in het bezit van de nodige en correcte taalbrevetten, ook uitgesplitst over de zes zones volgens graad en taalaanhankelijkheid?

Mijnheer de minister, geeft u die cijfers nu als antwoord op de verschillende vragen die in de commissie werden gesteld? Kunnen wij over die cijfers beschikken?

07.02 **Bart Laeremans** (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb mij aangesloten bij deze vraag omdat ik

07.01 **Patrick De Groote** (N-VA): À plusieurs reprises déjà, nous avons vainement demandé au ministre de nous fournir des données statistiques sur la situation linguistique à la police de Bruxelles. Le ministre s'était engagé à me fournir les chiffres souhaités pour le 12 juin, il y a quatre semaines donc.

Combien d'anciens gendarmes francophones et néerlandophones étaient en règle au 1er avril 2006 dans chacune des six zones de police de Bruxelles en ce qui concerne les brevets linguistiques? Combien de fonctionnaires de police sont entrés en service depuis le 1er avril 2001 et combien sont en règle en ce qui concerne les brevets linguistiques, toujours par zone? Combien de membres de la police locale de Bruxelles possèdent les brevets linguistiques requis?

07.02 **Bart Laeremans** (Vlaams Belang): La situation devient

vind dat het zeer grof is dat u over die cijfers beschikt. Wij hebben het debat gevoerd in de plenaire vergadering. Net als tijdens het debat in de plenaire vergadering zit u blijkbaar liever met uw buurman te keuvelen.

Wij hebben toen reeds moeten vernemen dat u met die cijfers in oktober naar het Parlement zou komen. Wij kunnen daarmee echt geen genoegen nemen, temeer omdat wij als parlementsleden het recht hebben om u te controleren en het recht hebben om die gegevens in te kijken. U hebt trouwens gezegd dat u een groot deel van de cijfers hebt. Ik zou in eerste instantie graag weten welke politiezones nog achter zijn en waar de problemen zitten.

Ten tweede, hoe komt het dat u zo'n groot gezagsprobleem hebt in Brussel? Einde maart, begin april hebt u de vraag gesteld. Dan hebt u ze zagezegd tijd gegeven tot 12 juni. Ik heb u op 12 juni ondervraagd en dat was de laatste dag. Nu zijn wij een maand later. Nog steeds zijn er wellicht nog een paar zones of minstens één zone die achterstaan, tenzij u mij vandaag het tegenovergestelde kunt zeggen.

Als die cijfers inderdaad zijn toegekomen, leven wij dan in Wit-Rusland of een of andere dictatuur achter het IJzeren Gordijn, als u gewoon weigert om die informatie ter beschikking te stellen van parlementsleden, mijnheer de minister? Ik kan mij dat niet indenken. U hebt die cijfers gekregen. U hebt weken tijd gehad om die te verwerken. Wat houdt u tegen om ons die cijfers eindelijk te bezorgen, inclusief de analyses die u zou maken?

Ik heb reeds vier keer al deze vragen uitvoerig aan u voorgelezen. Ik ga dat niet nog eens doen. U hebt de vragen. U hebt ze via mail ontvangen.

Mijn vragen gaan ook over de situatie van de gewezen rijkswachters, de nieuw aangeworven inspecteurs van de voorbije jaren en de hulpagenten. Dan is er de situatie van degenen die de afgelopen vijf jaar zijn aangeworven, een totaalbeeld. Ten slotte, voor elk van de zones, hoeveel Nederlandstaligen en hoeveel Franstaligen zijn er op dit moment in dienst en hoeveel hebben het taalexamen afgelegd?

Ik hoop deze keer wel een ernstig antwoord van u te krijgen. Zoniet, dan bent u dringend aan vakantie toe.

07.03 Minister **Patrick Dewael**: Mijnheer de voorzitter, op basis van een eerste analyse van de gegevens die mij werden verstrekt door de zes betrokken zones kan ik melden dat zowat 52% van het operationeel personeel van de Brusselse lokale politie tweetalig is, bevestigd door een taalexamen. Per zone varieert dat van 35% tot 71%.

Van de personeelsleden van de Nederlandse taalrol is zowat 58% tweetalig. Bij de personeelsleden van de Franse taalrol bedraagt het aantal tweetaligen een kleine 47%. Het aandeel van de wettelijke tweetaligen daalt tot 14 à 15% voor de personeelsleden die sinds de politiehervorming bij deze zones zijn komen werken. Bij de nieuwe Nederlandstaligen is 22% tweetalig terwijl dit bij hun Franstalige collega's zowat 9% bedraagt. De opsplitsing naar gelang van de verschillende categorieën, zoals ex-rijkswachters en dergelijke meer, is mijns inziens nog niet verfijnd genoeg gebeurd. Ik heb een aantal

progressivement intolérable. Le ministre a déclaré récemment en séance plénière qu'il ne communiquerait les informations demandées en ce qui concerne la situation linguistique au sein de la police bruxelloise qu'en octobre. Le ministre dispose pourtant dès à présent d'une partie des chiffres. Nous voulons savoir quelles zones continuent à enfreindre la législation linguistique. La collecte des chiffres prenant tellement de temps, le ministre aurait-il un problème d'autorité? Ou refuse-t-il, à l'image d'un dictateur, de communiquer les chiffres au Parlement? Nous avons perdu assez de temps, je ne répéterai pas en détail les questions que j'ai déjà posées à plusieurs reprises.

Qu'en est-il des anciens gendarmes, des inspecteurs nouvellement recrutés et des agents auxiliaires? Comment se présentent globalement les recrutements des cinq dernières années? Combien de néerlandophones et combien de francophones sont-ils en service aujourd'hui et combien ont-ils passé l'examen linguistique dans chaque zone? J'attends une réponse sérieuse.

07.03 **Patrick Dewael**, ministre: Il ressort d'une première analyse que près de 52% du personnel opérationnel de la police locale bruxelloise est bilingue, ce qui est validé par un examen linguistique. Le chiffre varie de 35 à 71% d'une zone à l'autre. Chez les néerlandophones, 58% environ sont bilingues et, chez les francophones, un peu moins de 47%.

En ce qui concerne le personnel qui est venu travailler dans ces zones depuis la réforme de la

bijkomende gegevens aan de zones opgevraagd.

Zoals ik ook heb meegedeeld tijdens de plenaire zitting van de Kamer, zullen alle gegevens worden geduid en gecontextualiseerd in de loop van de komende dagen zodat ze vóór de hervatting van de parlementaire werkzaamheden aan de commissarissen zullen worden bezorgd zodat wij met kennis van zaken erover kunnen debatteren na de parlementaire vakantie.

police, le nombre de bilingues légaux passe à 14 à 15%. La proportion est, cette fois, de 22% pour les néerlandophones et de 9% pour les francophones.

Les chiffres ne sont pas assez détaillés pour qu'on puisse les fractionner entre anciens gendarmes et autres. J'ai demandé des données supplémentaires aux zones. Elles seront transmises aux membres de la commission avant la rentrée parlementaire, de sorte que nous puissions en débattre en connaissance de cause après les vacances.

07.04 Patrick De Groote (N-VA): Mijnheer de minister, we hebben nu toch al een beetje cijfermateriaal. Dat is een eerste stap, een globaal overzicht, maar uiteraard nog heel vaag, nog niet in detail. Ik kan mij er ook niet verder over uitspreken.

Wel vraag ik me af hoe u een beleid kunt uitstippelen, hoe u hervormingen kunt aankondigen of hoe u maatregelen kunt nemen als u niet over alle gegevens beschikt. U hebt in het verleden dus blijkbaar stappen gezet die niet gebaseerd zijn op het echte cijfermateriaal.

U hebt steeds gezegd dat er inspanningen gedaan zijn. Dat wil ik zeker niet in twijfel trekken, ik geloof u daarin.

Maar wij wilden concreet weten wat die inspanningen hebben opgeleverd. Hebben zij eigenlijk het verschil gemaakt? Hoeveel politieagenten zijn er bijkomend geslaagd in de taalexamens? U kunt namelijk ook inspanningen doen zonder resultaat.

U geeft een heel globaal overzicht. Dat zullen wij eens bekijken. Binnenkort zullen we daarover terug vragen stellen.

Ik hoop op datgene dat ik de vorige keer al heb gesteld, met name dat u de tweetaligheid als een vereiste binnen het beroep van politieagent beschouwt, en niet zozeer als een bijkomstig gegeven.

Ik dank u alvast voor het gegeven cijfermateriaal.

07.05 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Mijnheer de voorzitter, als ik die cijfers zie, dan moet ik zeggen dat ik van mijn stoel val. Ik dacht dat de minister ons had proberen te vertellen dat de zaak in gunstige zin evolueerde, en dat het allemaal nog zijn vruchten moest afwerpen, zodat we over anderhalf jaar veel verder zouden staan. Als ik zie dat in bepaalde zones amper 35% van de inspecteurs het bewijs van tweetaligheid heeft geleverd, dan zitten we toch met zeer problematische cijfers.

Vroeger was de Brusselse politie eigenlijk het bastion van de tweetaligheid in Brussel, waar men altijd kon rekenen op een

07.04 Patrick De Groote (N-VA): Nous disposons enfin de quelques chiffres, même s'ils restent trop généraux. Il est permis de se demander comment le ministre a pu prendre des mesures sans disposer de toutes les données. Quels sont dès lors les fondements de sa politique? Quel est à ce jour le résultat des efforts qu'il a fournis? Combien d'agents supplémentaires ont réussi les examens linguistiques? Nous attendons d'obtenir les données détaillées en espérant que le bilinguisme deviendra une exigence pour cette profession.

07.05 Bart Laeremans (Vlaams Belang): Je reste pantois. Alors que nous avions espéré entendre le ministre nous annoncer des perspectives d'avenir favorables, la situation régresse: à peine 35% des inspecteurs possèdent le brevet linguistique. Le bastion du bilinguisme que constituait la police de Bruxelles s'effrite.

behandeling in zijn eigen taal. Als we zien dat in sommige zones nog maar een derde van de mensen tweetalig is, dan is er duidelijk iets mis.

Bijkomend had ik heel wat andere vragen gesteld, bijvoorbeeld hoeveel Nederlandstaligen en hoeveel Franstaligen er zijn. Daarop heb ik nog geen antwoord gekregen. Het is allemaal heel erg summier.

Als ik dan nog verneem dat bij de nieuw aangeworvenen amper 22% van de Nederlandstaligen en zelfs maar 9% van de Franstaligen die examens heeft afgelegd, dan zitten we toch met zeer ontluisterende cijfers.

Duidelijk is in elk geval dat de minister niet beschikt over een performant systeem waardoor hij voortdurend op de hoogte is van de cijfergegevens.

Dat wijst erop dat hij, ten eerste, weinig gezag heeft bij de politiezones en, ten tweede, tot nu toe ook niet echt moeite heeft gedaan om een dergelijk systeem op poten te zetten. Het kan toch niet moeilijk zijn om op een systematische manier van de cijfers op de hoogte te blijven. De minister moet nu opnieuw bijkomende vragen stellen. Het lijkt bijna op een processie van Echternach.

Bovendien kan de minister helemaal niet duidelijk of hard maken dat er een evolutie ten goede is. De minister beweert dat zijn diensten op de goede weg zijn en dat er aan het begin door de Europese Toppen anderhalf jaar vertraging werd opgelopen. Nu zou de trein echter vertrokken zijn. Ik zie echter helemaal geen evolutie ten goede.

Ik zou graag hebben, vóór het debat dat wij in oktober ongetwijfeld zullen voeren, dat de minister kan aantonen dat zijn "beleid" – voor zover er al een beleid is geweest – vruchten heeft afgeworpen. Tot nu toe zien wij daarvan immers heel weinig.

Ik vrees dat door het wegnemen van de stok achter de deur, namelijk de sanctie indien geen blijvend bewijs kan worden geleverd van de kennis van de andere taal, de tegenovergestelde richting zal worden uitgegaan. De betrokkenen zullen nog minder dan ooit worden gestimuleerd om de andere taal te leren.

Wij zetten dus duidelijk geen stap vooruit maar twee stappen achteruit. Ik ben dan ook benieuwd naar de meer gedetailleerde cijfers. Ik hoop ze zo snel mogelijk via schriftelijke weg te kunnen krijgen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

08 Question de M. Joseph Arens au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur "la présence d'officiers et de cadres moyens au sein des cadres opérationnels" (n° 12324)

08 Vraag van de heer Joseph Arens aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over "de aanwezigheid van officieren en personeel van het middenkader bij het operationeel kader" (nr. 12324)

08.01 Joseph Arens (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, il me revient qu'au sein des zones de police, nombreux sont

Si les informations fournies sont trop sommaires, les données connues sont inquiétantes. La situation est plus grave encore en ce qui concerne les nouveaux agents. L'évolution favorable annoncée ne s'est jamais produite. Tout moyen de pression a disparu et aucune sanction ne peut plus être prise à l'encontre de ceux qui ne peuvent fournir la preuve durable de leur bilinguisme. Il n'y a plus aucune motivation et la situation continuera donc de se détériorer.

Par ailleurs, le ministre ne manifeste aucun intérêt pour un système d'information performant et laisse la situation s'enliser. Il ne possède pas, semble-t-il, l'autorité nécessaire à l'égard de quelques zones. J'escompte qu'il nous fournisse une information plus complète avant le débat qui se tiendra en octobre.

08.01 Joseph Arens (cdH): Talrijke officieren en midden-

les officiers et cadres moyens présents dans les bureaux et occupant des postes qui devraient l'être par des CALog.

Par contre, trop souvent, le cadre de base qui opère sur le terrain ne bénéficie d'aucun encadrement, alors que la présence, de temps à autre, d'un cadre moyen dans une équipe d'intervention ne serait pas un luxe et permettrait d'avoir cet encadrement sur le terrain en assurant ainsi une formation continuée en temps réel par rapport aux interventions.

Il me revient même qu'en certains endroits, le personnel du cadre de base n'obtient quasiment pas de réponse à ses questions adressées au cadre officier ou au cadre moyen. Dans l'optique de davantage de proximité et d'un meilleur service rendu à la population et aussi au cadre de base, comptez-vous remédier à cette situation? Comment?

08.02 Patrick Dewael, ministre: Monsieur le président, cher collègue, je ne peux pas prétendre que la situation soit aussi alarmante que vous le dites ni qu'elle soit généralisée. Cependant, il ne faut pas perdre de vue qu'il existe un déficit au niveau du cadre moyen. Cela s'explique notamment par les résultats insuffisants lors de la sélection des cadres moyens en 2005. Ce déficit risquerait de s'aggraver compte tenu de la nomination prochaine de plusieurs centaines de cadres moyens au grade de commissaire à l'occasion de ce qu'on a coutume d'appeler le "tapis rouge". Des dispositions de la loi Vésale que nous avons adoptée en juillet de l'année dernière permettent toutefois de valoriser d'anciens brevets qui donnaient accès au cadre moyen. J'espère que le problème sera dès lors résolu à brève échéance.

En revanche, on ne manque pas d'officiers.

Je ne peux pas accepter que des cadres de base soient privés du concours des cadres moyens et officiers pour leur fournir l'encadrement et l'appui indispensables. Ces cadres moyens et officiers sont aussi des policiers et leur présence est également requise sur le terrain. En particulier pour les cadres moyens nommés officiers à l'occasion du "tapis rouge", ils continueront pour la plupart à exercer leur fonction antérieure de cadre moyen et peuvent donc très bien assurer l'encadrement des cadres de base sur le terrain.

Partout où les fonctions policières, quel que soit le cadre, peuvent être exercées par du personnel CALog, il faut procéder à ce remplacement. C'est d'ailleurs dans cette optique que j'ai incité les zones de police à porter à 16% la proportion du personnel CALog. J'attends des zones de police qu'elles accomplissent un véritable effort dans la "calogisation" et certaines l'ont déjà bien compris, ce dont je me réjouis.

08.03 Joseph Arens (cdH): Je remercie le ministre pour cette réponse.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

Le **président**: Monsieur Arens, vous pourrez dire à vos petits-enfants et arrière-petits-enfants que vous avez posé la dernière question de cette année parlementaire en commission de l'Intérieur. Je vous en félicite!

kaders vervullen functies die eigenlijk aan CALog-personeel toekomen, terwijl de basiskaders in het veld vaak aan zichzelf zijn overgelaten. Hoe denkt u die toestand te verhelpen?

08.02 Minister Patrick Dewael: Ik kan niet bevestigen dat de situatie ook echt zo ernstig is, maar het klopt dat er een tekort aan mensen is in het middenkader. Met de zogenaamde Vesaliuswet zullen oude getuigschriften gevaloriseerd kunnen worden, waardoor alsnog toegang gegeven wordt tot het middenkader. Aan officieren daarentegen is er geen gebrek.

Er moeten mensen uit het middenkader en officieren in het veld aanwezig zijn. Personeelsleden uit het middenkader die via de "rodeloperprocedure" tot officier benoemd zijn, blijven hun oude functie verder uitoefenen.

Ik heb de zones uitgenodigd te streven naar 16 procent CALog-personeel. Sommige hebben dat goed begrepen, en daar ben ik blij om.

08.04 **Patrick Dewael**, ministre: Monsieur le président, je m'en réjouis également!

*La réunion publique de commission est levée à 15.19 heures.
De openbare commissievergadering wordt gesloten om 15.19 uur.*